

PRZYBYTKOWY (9) ai

o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg m G przybytkow(e)go (1). ◇ pl G przybytkowych (1). ◇ D przybytkowym (3). ◇ A subst przybytkow(e) (1). ◇ I n przybytkow(e)mi (2). ◇ L przybytkowych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „przybytek” ‘Arka Przymierza’ (9) : Vdziąkał thesz [Mojżesz] iedenaście Kołdr/ z fierćci koźiey/ dla przykrywania wierzchu przybytkowego [ad operiendum tectum tabernaculi]. Leop Ex 36/14; [Mojżesz] przykazał im [Aaronowi i jego synom]/ mówiąc: Wárźcie mięfo przede drzwiami Przybytkowemi [ad ostium tabernaculi] Leop Lev 8/3; káždy [książę darował] po iednym wołu [...]. I rzekł Pan do Moizełłá: Przyymi od nich/ że będą ku potrzebam Przybytkowym Leop Num 7/5, Lev 1/5, 8/1, 4, Num 16/18, 19; BibRadz Ex 35/15.

W charakterystycznym połączeniu: drzwi przybytkowe (7).

LWil